

ספורים

לארוחת ערב

ככה מרגישים בפעקלה

למעלית, וכל אחת החזיקה תינוק שחזר מהמטפלת. כל תינוק היה מחפש לנפול מתוק וכמעט אמת.

כעת היה עם אלי בתוך המעלית גרגיר פופקורן ענק ושני ופלים מתוקים. הם נרדו קומה אחת, ושוב נפתחה הדלת. בקומה השלישית נכנסו שלוש ספריות בעטיפת צלופן. אלו פמובן לא היו ממש ספריות, אלא ילדות מתוקות שמבקרות בכל בקר בגנון שבקומה השלישית.

"עכשו אני מבין קצת איך מרגישים הממתקים שבתוך הפעקלה", חשב אלי לעצמו. "עומדים צפופים בין ממתקים, ואפילו לא יכולים לטעם..."

והוא הצטופף עוד קצת עם גרגיר הפופקורן שלו ועם שני הנפלים ושלוש הספריות, כי כשהם נרדו קומה אחת דלת המעלית נפתחה, ואל המעלית נכנסה אמא עם ילדנת מחפשת לימבמבם - שערות סבתא.

עכשו הם המשיכו ונרדו עד למטה, שם נפתחה דלת המעלית וממנה יצאו ימבמבם אחת, שלוש ספריות, שתי חפסות ופול וגרגיר פופקורן ענקי.

"הפעקלה נפתח", חשב אלי בלב וצחק לעצמו. הוא נתן יד לפופקורן שלו ואמא נתנה לו יד מהצד השני, ובניחוד הם חזרו הביתה, מגלים כל הדרך עוד ועוד ילדים מחפשים צועדים על המדרכה עליזים ושומחים לכבוד חדש אדר.

הרבה פעמים אלי חשב לעצמו: "מענין, איך מרגישים ממתקים בתוך פעקלה?"

כן, הוא יודע שממתקים לא מרגישים רגשות. ממתקים שיכים לקבוצת הדומם. ובכל זאת, השאלה הזאת עניינה אותו.

והנה, יום אחד אלי הרגיש את עצמו ממש כמו בפעקלה מלא ממתקים. אתם בטח מנחשים שזה היה בזמן שמח - ומה שמח יותר מראש חדש אדר?

היה זה כשאלו חזר מהחידר עם אמא, ובדרך הם הלכו לקחת את יוסי הקטן מהגנון. הגנון של יוסי נמצא בבנין גבוה בקומה החמישית, אבל אלי ואמא לא היו צריכים לטפס גבוה כל כך, כי המעלית הרימה אותם מקומת הפניסה בלחיצת כפתור, ונפתחה בדיוק מול דלת הבית שבו מתקיים הגנון.

אלי נקש על דלת הגנון, והגננת פתחה. יו, איזו הפתעה, כל הילדים בגנון היו מחפשים לפופקורן, וכשכלם קפצו בניחוד - הם נראו כמעט כמו פופקורן אמת ששקופץ בסיר...

אמא, אלי ויוסי המחפש נכנסו למעלית. הם חשבו שגם כעת, בלחיצת כפתור אחת המעלית תוריד אותם מיד בחזרה לקומת הפניסה. אבל זה לא קרה. אחרי קומה אחת, הדלת של המעלית נפתחה. בקומה הרביעית של הבנין גרה מטפלת. שתי אמהות נכנסו